

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 62

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 ianuarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
28. — Lege pentru ratificarea Convenției europene asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992	2	28. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind cooperarea antarctică, semnat la Montevideo la 16 noiembrie 1998	9
Convenție europeană asupra coproduțiilor cinematografice	2-5	Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind cooperarea antarctică.....	9-10
36. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992.....	6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		555/409/2001. — Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române din domeniul compatibilității electromagnetice	11-14
Decizia nr. 347 din 18 decembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2001 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, precum și ale Legii nr. 206/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară	6-8	12. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind concursul public de oferte nr. 28/2002 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Convenției europene asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția europeană asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 16 ianuarie 2002.

Nr. 28.

CONVENȚIE EUROPEANĂ**asupra coproduțiilor cinematografice**

— Strasbourg, 2 octombrie 1992 —

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state părți la Convenția culturală europeană, semnatare ale prezentei convenții,

considerând că scopul Consiliului Europei este să realizeze o uniune mai strânsă între membrii săi pentru a apăra și a promova idealurile și principiile care alcătuiesc patrimoniul lor comun,

considerând că libertatea de creație și libertatea de expresie constituie elemente fundamentale ale acestor principii, considerând că protecția diversității culturale a diferitelor țări europene este una dintre țintele Convenției culturale europene,

considerând că, fiind instrumente de creație și de expresie ale diversității culturale la scară europeană, coproduțiile cinematografice trebuie consolidate,

atente să dezvolte principiile menționate și amintind recomandările Comitetului de Miniștri legate de cinematograful și audiovizual, mai ales Recomandarea nr. R (86) 3 privind promovarea producției audiovizuale în Europa,

recunoscând că înființarea Fondului european de sprijin pentru coproducerea și difuzarea de opere de creație cinematografică și audiovizuală răspunde preocupării de a încuraja coproduțiile cinematografice europene și că astfel a fost dat un nou impuls dezvoltării în Europa a coproduțiilor cinematografice,

hotărâte să realizeze acest obiectiv cultural prin eforturi comune, în vederea creșterii producției și definirii unor reguli care să se armonizeze cu ansamblul coproduțiilor cinematografice multilaterale europene,

considerând că adoptarea de reguli comune tinde să reducă constrângerile și să favorizeze cooperarea europeană în domeniul coproduțiilor cinematografice,

au căzut de acord asupra următoarelor:

CAPITOLUL I**Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Scopul convenției**

Părțile la prezenta convenție se angajează să încurajeze dezvoltarea coproduțiilor cinematografice europene conform dispozițiilor de mai jos.

ARTICOLUL 2**Domeniul de aplicare**

1. Prezenta convenție reglementează relațiile dintre statele părți în domeniul coproduțiilor multilaterale care își au originea pe teritoriul părților.

2. Prezenta convenție se aplică:

a) coproduțiilor care reunesc cel puțin 3 coproducători stabiliți în 3 state părți diferite, semnatare ale convenției;

b) coproduțiilor care reunesc cel puțin 3 coproducători stabiliți în 3 state părți diferite, semnatare ale convenției, precum

și unul sau mai mulți coproducători care nu este/nu sunt stabilit/stabiliți în statele menționate. Aportul total al coproducătorilor care nu sunt stabiliți în statele părți la convenție nu poate totuși depăși 30% din costul total al coproducției.

În toate cazurile prezenta convenție nu se poate aplica decât dacă opera coprodusă corespunde definiției operei cinematografice europene, astfel cum este formulată la art. 3 paragraful 3.

3. Dispozițiile acordurilor bilaterale încheiate între părțile la prezenta convenție rămân aplicabile coproducțiilor bilaterale.

În cazul coproducțiilor multilaterale dispozițiile prezentei convenții au prioritate față de cele ale acordurilor bilaterale încheiate între țările părți la convenție. Dispozițiile privind coproducțiile bilaterale rămân în vigoare dacă nu se opun dispozițiilor prezentei convenții.

4. În cazul absenței oricărui acord reglementând relațiile bilaterale de coproducție între două state părți la prezenta convenție, aceasta se aplică și coproducțiilor bilaterale, cu excepția situației în care una dintre părțile interesate emite o rezervă, în condițiile prevăzute la art. 20.

ARTICOLUL 3

Definiții

În scopul aplicării prezentei convenții:

a) termenul *operă cinematografică* desemnează operele de orice durată și pe orice suport, în special operele cinematografice de ficțiune, de animație și documentarele, conforme cu dispozițiile privind industria cinematografică din fiecare țară parte interesată, opere menite să fie difuzate în sălile de cinematograf;

b) termenul *coproducători* desemnează societăți de producție cinematografică sau producători stabiliți în statele părți la prezenta convenție și legați printr-un contract de coproducție;

c) termenul *operă cinematografică europeană* desemnează operele cinematografice îndeplinind condițiile stabilite în anexa nr. II care face parte integrantă din prezenta convenție;

d) termenul *coproducție multilaterală* desemnează o operă cinematografică produsă de cel puțin 3 coproducători, astfel cum au fost definiți la art. 2 paragraful 2.

CAPITOLUL II

Reguli aplicabile coproducțiilor

ARTICOLUL 4

Asimilarea la filmele naționale

1. Operele cinematografice europene realizate în coproducție multilaterală și ținând de prezenta convenție se bucură de drept de avantajele acordate filmelor naționale în virtutea dispozițiilor legislative și reglementărilor în vigoare în fiecare stat parte la convenție, participant la respectiva coproducție.

2. Avantajele sunt acordate fiecărui coproducător de către statul parte în care acesta este stabilit, în condițiile și în limitele prevăzute de dispozițiile legislative și de punerea în aplicare a legii statului parte respectiv și conform dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 5

Modalități de admitere la regimul de coproducție

1. Orice coproducere de opere cinematografice trebuie să primească aprobarea autorităților competente ale statelor părți în care sunt stabiliți coproducătorii, după ce aceste autorități s-au consultat între ele și conform modalităților prevăzute în anexa nr. I care face parte integrantă din prezenta convenție.

2. Cererile de admitere la regimul de coproducție sunt stabilite, în vederea aprobării lor de către autoritățile competente, conform dispozițiilor procedurii de prezentare a cererilor, procedură prevăzută în anexa nr. I. Aprobarea este irevocabilă,

cu excepția cazurilor de nerespectare a angajamentelor inițiale de natură artistică, economică și tehnică.

3. Proiectele cu caracter pornografic manifest, cele care fac apologia violenței sau proiectele care lezează deschis demnitatea umană nu pot fi admise la regimul de coproducție.

4. Avantajele prevăzute pentru coproducere sunt acordate coproducătorilor dovediți ca posedând o organizare tehnică și financiară adecvată, precum și calificări profesionale suficiente.

5. Fiecare stat contractant numește autoritățile competente menționate la paragraful 2, printr-o declarație făcută la semnarea sau la depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de adeziune. Ulterior această declarație poate fi modificată oricând.

ARTICOLUL 6

Proporția contribuțiilor coproducătorilor

1. În cazul unei coproducții multilaterale participarea cea mai mică nu poate fi sub 10%, iar cea mai mare nu poate depăși 70% din costul total al producerii operei cinematografice. Atunci când participarea cea mai mică este sub 20%, statul parte respectiv poate adopta dispoziții menite să reducă sau să suprimă accesul la mecanismele naționale de sprijin acordat producției.

2. Atunci când prezenta convenție ține loc de acord bilateral între două părți în condițiile prevăzute la art. 2 paragraful 4, participarea cea mai mică nu poate fi sub 20%, iar participarea cea mai mare nu poate depăși 80% din costul total al producerii operei cinematografice.

ARTICOLUL 7

Drepturile coproducătorilor

1. Contractul de coproducție trebuie să garanteze fiecărui coproducător coproprietatea negativului original cu imagine și sunet. Contractul va cuprinde o dispoziție care să prevadă depunerea negativului original într-un loc stabilit de comun acord de coproducători și care să garanteze liberul acces la negativ.

2. Contractul de coproducție trebuie, de asemenea, să garanteze fiecărui coproducător dreptul la un internegativ sau la oricare alt suport permițând reproducerea.

ARTICOLUL 8

Participarea tehnică și artistică

1. Contribuția fiecăruia dintre coproducători trebuie să însemne în mod obligatoriu o participare tehnică și artistică efectivă. În principiu și în respectul obligațiilor internaționale care leagă părțile contribuția coproducătorilor în ceea ce privește personalul creator, tehnicienii, artiștii, interpreții și utilajele tehnice trebuie să fie proporțională cu investiția lor.

2. Sub rezerva obligațiilor internaționale care leagă părțile și a exigențelor scenariului personalul care alcătuiește echipa de turnare trebuie să provină din statele partenere la coproducție; în principiu, postproducția trebuie realizată în aceste state.

ARTICOLUL 9

Coproducțiile financiare

1. Prin derogare de la dispozițiile art. 8 și conform dispozițiilor specifice și limitelor fixate de dispozițiile legislative și de reglementările în vigoare în țările părți, pot fi admise să beneficieze de prezenta convenție coproducțiile care îndeplinesc următoarele condiții:

a) comportă o participare minoritară sau mai multe care poate/pot fi limitată/limitate la domeniul financiar, conform contractului de coproducție, cu condiția ca fiecare parte națională să nu fie nici mai mică de 10%, nici mai mare de 25% din costul de producție;

b) comportă un coproducător majoritar având o participare tehnică și artistică efectivă și îndeplinind condițiile necesare

pentru ca operei cinematografice să îi fie atribuită naționalitatea în țara acestuia;

c) contribuie la afirmarea identității europene; și

d) fac obiectul unor contracte de producție cuprinzând dispoziții relative la repartizarea încasărilor.

2. Regimul de coproducție nu va fi acordat coproducțiilor financiare decât după autorizare, dată de la caz la caz de autoritățile competente, ținându-se seama mai ales de dispozițiile art. 10.

ARTICOLUL 10

Echilibrul general al schimburilor

1. În schimburile cinematografice dintre părți trebuie menținut un echilibru general atât în ceea ce privește valoarea totală a investițiilor, cât și în ceea ce privește participarea tehnică și artistică la operele cinematografice turnate în coproducție.

2. Un stat parte care, după o perioadă rezonabilă, constată un deficit în raporturile sale de coproducție cu una sau mai multe state părți poate, din motive legate de menținerea identității sale culturale, să își condiționeze acordul la o viitoare coproducție de restabilirea echilibrului relațiilor lui cinematografice cu celelalte state părți la convenție.

ARTICOLUL 11

Intrarea și rămânerea pe teritoriul unui stat parte la convenție

În cadrul legislației și reglementărilor, precum și al obligațiilor internaționale în vigoare fiecare țară parte facilitează intrarea și rămânerea pe teritoriul ei a personalului artistic și tehnic din țările părți participante la coproducție, precum și eliberarea autorizațiilor de muncă pe teritoriul ei pentru personalul respectiv. De asemenea, fiecare parte permite importarea temporară și reexportarea materialului necesar producerii și distribuirii operelor cinematografice realizate în cadrul prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Menționarea țărilor coproducătoare

1. Operele cinematografice realizate în coproducție trebuie prezentate cu menționarea țărilor coproducătoare.

2. Această menționare trebuie să figureze clar în generic, în publicitatea comercială și în materialele de promovare a operelor comerciale, precum și în momentul prezentării lor.

ARTICOLUL 13

Exportul

Atunci când o operă cinematografică realizată în coproducție este exportată într-o țară în care importurile de opere cinematografice sunt contingente și când operele cinematografice ale uneia dintre părțile coproducătoare nu beneficiază de liberă intrare în țara importatoare:

a) opera cinematografică se adaugă în principiu contingentului țării a cărei participare este majoritară;

b) în cazul unei opere cinematografice care presupune o participare egală a țărilor producătoare, opera cinematografică este înregistrată în contingentul țării cu cele mai mari posibilități de export în țara importatoare;

c) dacă înregistrarea nu poate fi făcută conform dispozițiilor lit. a) și b), opera cinematografică este înregistrată în contingentul țării din care este realizatorul.

ARTICOLUL 14

Limba

În momentul admiterii regimului de coproducție autoritatea competentă a unei țări parte poate cere coproducătorului stabilit în această țară o versiune finală a operei cinematografice în una dintre limbile vorbite în țara respectivă.

ARTICOLUL 15

Festivaluri

Dacă coproducătorii nu hotărăsc altfel, operele cinematografice realizate în coproducție sunt prezentate la festivaluri internaționale de țara parte în care este stabilit coproducătorul majoritar sau, în cazul participărilor financiare egale, de țara parte din care este realizatorul.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

ARTICOLUL 16

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare

1. Prezenta convenție este deschisă semnării de către statele membre ale Consiliului Europei și de către celelalte state părți la Convenția culturală europeană, care își pot exprima dorința de a fi legate de convenția respectivă prin:

a) semnătură fără rezerva ratificării, acceptării ori aprobării; sau

b) semnătură sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 17

Intrarea în vigoare

1. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 3 luni de la data la care 5 state, dintre care cel puțin 4 state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a fi legate prin convenție, conform dispozițiilor art. 16.

2. Pentru orice stat semnatar care își va exprima mai târziu consimțământul de a fi legat prin convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 3 luni de la data semnării convenției sau de la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 18

Aderarea unor state nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei va putea invita orice stat european nemembru al Consiliului Europei, precum și Comunitatea economică europeană să adere la prezenta convenție printr-o hotărâre luată cu majoritatea prevăzută la art. 20.d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante având dreptul să facă parte din Comitetul de Miniștri.

2. Pentru orice stat care aderă sau pentru Comunitatea economică europeană, în caz de adeziune, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 3 luni de la data depunerii instrumentului de adeziune la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 19

Clauză teritorială

1. În momentul semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de adeziune orice stat poate desemna teritoriul/teritoriile unde se va aplica prezenta convenție.

2. Ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, orice parte poate extinde în orice moment aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu desemnat în respectiva declarație. Pentru teritoriul respectiv convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. orice declarație privind orice teritoriu de aplicare a convenției, declarație făcută în virtutea celor două paragrafe precedente, va putea fi retrasă prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea devine efectivă în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 20

Rezerve

1. În momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de adeziune orice stat poate declara că art. 2 paragraful 4 nu se aplică în relațiile sale bilaterale de coproducție cu una sau mai multe părți. În plus, orice stat își poate rezerva dreptul de a stabili o participare maximă diferită de cea stabilită la art. 9 paragraful 1.a). Nu se poate face nici o altă rezervă.

2. Orice parte care a formulat o rezervă în sensul paragrafului precedent o poate retrage în întregime sau parțial, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea devine efectivă la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 21

Denunțarea

1. Orice parte poate denunța în orice moment prezenta convenție, adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va deveni efectivă în prima zi a lunii ulterioare expirării unui interval de 6 luni de la data primirii notificării către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 22

Notificări

1. Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului, precum și tuturor statelor și Comunității Economice Europene care au aderat la prezenta convenție sau care au fost invitate să o facă:

- orice semnare;
- depunerea fiecărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de adeziune;
- orice dată a intrării în vigoare a prezentei convenții, conform art. 17, 18 și 19;
- orice declarație făcută conform art. 5 paragraful 5;
- orice denunțare făcută conform art. 21;
- orice alt act, altă notificare sau altă comunicare legată de prezenta convenție.

Subsemnații, autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Strasbourg la 2 octombrie 1992, în limbile franceză și engleză, cele două texte având aceeași valabilitate, într-un singur exemplar care va fi depus la arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite câte o copie legalizată fiecăruia dintre statele menționate la art. 16 paragraful 1, precum și tuturor statelor și Comunității Economice Europene, invitate să adere la prezenta convenție.

ANEXA Nr. I

PROCEDURA DE PREZENTARE A CERERILOR

Pentru a beneficia de prevederile ei, coproducătorii stabiliți în țările părți la prezenta convenție trebuie să prezinte, cu două luni înainte de începerea turnării, o cerere de acceptare la regimul de coproducție, la care se vor anexa documentele menționate mai jos. Aceste documente trebuie să parvină autorităților competente în număr suficient pentru a putea fi comunicate autorităților celorlalte țări părți la convenție cu cel mai târziu o lună înainte de începerea turnării:

— copie de pe contractul de cumpărare a drepturilor de autor sau orice document care să permită verificarea cumpărării dreptului de autor în vederea exploatarea economică a operei cinematografice;

- scenariu detaliat;
- lista elementelor artistice și tehnice din țările implicate;

- deviz și plan de finanțare detaliate;
- plan de lucru al operei cinematografice;
- contract de coproducție între coproducători. Acest contract trebuie să cuprindă clauze care să prevadă repartizarea între coproducători a încasărilor sau a piețelor.

În măsura posibilului cererea și celelalte documente vor fi redactate în limba autorităților competente cărora le sunt prezentate.

Autoritățile competente naționale își vor comunica dosarele astfel constituite încă de la depunerea lor. Autoritățile țării parte care are o participare financiară minoritară nu își vor da acordul decât după ce au primit avizul autorităților țării parte având o participare financiară majoritară.

ANEXA Nr. II

1. O operă cinematografică este europeană în sensul art. 3.c) dacă conține elemente europene reprezentând cel puțin 15 puncte dintr-un total de 19 puncte, conform criteriilor indicate mai jos.

2. Având în vedere exigențele scenariului, autoritățile competente, o dată ce s-au pus de acord și dacă apreciază că opera reflectă totuși identitatea europeană, pot accepta la regimul de coproducție o operă care acumulează un număr de puncte mai mic de 15, numărul normal admis.

Elemente europene	Puncte
Grupul creație de autor	
Realizator	3
Scenarist	3
Compozitor	1
Total:	7
Grupul creație actoricească	
Rol principal	3

Rol secundar	2
Al treilea rol	1
Total:	6
Grupul creație tehnică și de turnare	
Imagine	1
Sunet și mixaj	1
Montaj	1
Decoruri și costume	1
Studio/loc de turnare	1
Loc de postproducție	1
Total:	6

NOTĂ:

a) Rolul principal, rolul secundar și al treilea rol sunt evaluate după numărul de zile de turnare.

b) În ceea ce privește art. 8, termenul *artistic* se referă la grupurile „creație de autor” și „creație actoricească”, iar termenul *tehnic*, la grupul „creație tehnică și de turnare”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției europene asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției europene asupra coproduțiilor cinematografice, adoptată la Strasbourg la 2 octombrie 1992, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 36.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 347
din 18 decembrie 2001**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2001 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, precum și ale Legii nr. 206/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2001 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, precum și ale Legii nr. 206/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, excepție ridicată de Consiliul Județean Neamț în Dosarul nr. 1.653/RC/2001 al Tribunalului Neamț.

La apelul nominal răspunde Aurel Ciuchin, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Aurel Ciuchin, având cuvântul, solicită urgentarea soluționării excepției pentru ca prin aceasta să se poată trece la soluționarea cauzei la instanța care judecă fondul. Solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 serviciile publice, printre care și cele de protecție a plantelor, au trecut din subordinea administrației centrale în subordinea consiliilor județene sau al municipiului București. Refuzul Consiliului Județean Neamț de a le prelua, motivând că aceste dispoziții încalcă principiul autonomiei locale și, din această cauză, sunt neconstituționale, nu are suport constituțional. Curtea Constituțională, referindu-se la această problemă, a statuat că dispozițiile art. 119 și ale art. 120 alin. (2) din Constituție instituie principiul autonomiei locale, iar nu existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Consideră că soluția care se impune este respingerea excepției ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2001 **Tribunalul Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2001 și ulterior aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2001**, excepție ridicată de Consiliul Județean Neamț în Dosarul nr. 1.653/RC/2001 al acelei instanțe, având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate, prin care activitatea de protecție a plantelor se reorganizează, înființându-se servicii publice de protecție a plantelor în subordinea consiliilor județene și a Consiliului General al Municipiului București, încalcă dispozițiile art. 121 din Constituție. Se mai susține că serviciu public pentru protecția plantelor, înființat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/1999, menținută prin celelalte două acte normative modificatoare, este în realitate un serviciu public „de interes local”, așa cum „se afirmă în mod expres în art. 5 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999”. Or, se arată în continuare, dacă se voia să se facă descentralizare, asemenea servicii trebuiau înființate pe lângă consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor.

În opinia autorului excepției neconstituționalitate actului normativ în discuție rezultă și din aceea că, potrivit Legii administrației publice locale, între atribuțiile consiliului județean nu se regăsesc „competențe referitoare la agricultură în general și, cu atât mai puțin, la activitatea fitosanitară”.

Se mai arată că actul normativ criticat contravine și principiului constituțional al autonomiei locale, consacrat de art. 119 din Constituție și prevăzut de altfel atât de Legea administrației publice locale nr. 69/1991 (abrogată), cât și de actuala Lege nr. 215/2001, întrucât această autonomie locală este administrativă și financiară. Or, se consideră că „a se emite un act normativ, în timpul execuției bugetare, prin care se impun unui consiliu județean cheltuieli neprevăzute, înseamnă, cert, o încălcare a autonomiei locale, atât sub imperiul vechii legi a administrației publice locale, cât și sub al celei actuale”. Este, de asemenea, invocat în sprijinul criticii de neconstituționalitate și principiul potrivit căruia „*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, principiu prevăzut la art. 137 alin. (5) din Constituție, preluat și de dispozițiile Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale.

Tribunalul Neamț, exprimându-și opinia, consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. Conform opiniei instanței prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 119 și 121 și nici dispozițiilor Legii administrației publice locale.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere Guvernul arată că măsura criticată se întemeiază pe principiul constituțional al autonomiei locale și pe cel al descentralizării, prevăzute de Constituție și de Legea administrației publice locale nr. 215/2001. În același timp, referitor la mijloacele financiare și materiale necesare organizării serviciului respectiv, Guvernul indică prevederile art. 6 și 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999, care stabilesc condițiile în care acestea se asigură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 25 mai 1999, cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 19 februarie 2001, prin care a fost modificată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999, precum și cele ale Legii nr. 206/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 26 aprilie 2001.

Examinând actele normative criticate, Curtea constată că prin dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 s-a prevăzut că în subordinea consiliilor județene și a Consiliului General al Municipiului București se organizează servicii publice de protecție a plantelor, unități cu personalitate juridică, care îndeplinesc anumite activități publice de interes local în domeniul fitosanitar. În mod corespunzător, conform alin. (2) al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999, au fost trecute în structura serviciilor publice de protecție a plantelor județene și al municipiului București centrele de protecție a plantelor și carantină fitosanitară. Totodată s-a prevăzut că serviciile publice de protecție a plantelor sunt coordonate din punct de vedere tehnic și metodologic de către direcțiile fitosanitare județene și a municipiului București. Referitor la finanțarea serviciilor publice de protecție a plantelor, județene și al municipiului București, art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 precizează că aceasta „*se face de la bugetele consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București, precum și din venituri extrabugetare*”. De asemenea, pentru situația apariției agenților dăunători, care prin atacul lor pun în pericol producția agricolă atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, ordonanța de urgență prevede la art. 7 că „*Ministerul Agriculturii și Alimentației alocă fonduri de la buget pentru acțiunea de combatere a acestora, în scopul achiziționării produselor de uz fitosanitar și achitării contravaloării lucrărilor de combatere a agenților dăunători*”.

Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2001 au fost aduse modificări unor articole (2 și 3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999, precizându-se rolul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ca autoritate de reglementare în domeniul protecției plantelor, carantinei fitosanitare și al produselor de uz fitosanitar (art. 2), precum și rolul coordonator din punct de vedere tehnic al Direcției fitosanitare din cadrul acestui minister pentru Laboratorul de control pentru carantină fitosanitară, direcțiile fitosanitare județene, respectiv a municipiului București, precum și pentru Institutul de Cercetări pentru Protecția Plantelor.

Prin Legea nr. 206 din 20 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 26 aprilie 2001, a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 cu unele modificări și completări, care vizează rolul Ministerului Agriculturii, Alimentației și

Pădurilor ca autoritate de reglementare în domeniu (art. 2) și precizarea atribuțiilor Direcției fitosanitare din cadrul minister (art. 2¹, introdus prin lege), precum și fixarea unui termen de 30 de zile pentru stabilirea „*patrimoniului aferent activităților prevăzute la art. 5 alin. (1), care va fi dat în administrarea serviciilor publice de protecție a plantelor județene, respectiv al municipiului București*” (noul cuprins al art. 9). De asemenea, conform modificării aduse art. 10 din ordonanța aprobată legea a prevăzut: „*Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București vor stabili tarife pentru activitățile prevăzute la art. 5 alin. (1).*”

Critica de neconstituționalitate adusă celor trei acte normative care formează obiectul excepției (dintre care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2001 și Legea nr. 206/2001, pentru faptul de a fi menținut Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999) se întemeiază pe susținerea că au fost încălcate dispozițiile constituționale ale art. 119 privind principiile de bază ale administrației publice locale și ale art. 121 privind consiliul județean, care au următorul cuprins:

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.*”;

— Art. 121: „*(1) Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orășenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.*

(2) Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii.”

În legătură cu incidența principiului autonomiei locale, prevăzut la art. 119 din Constituție, Curtea constată că, potrivit principiului obligativității respectării legilor prevăzut la art. 51 din Constituție, „*autonomia locală se exercită conform legilor statului*”. De asemenea, în lumina Cartei europene „*Exercițiul autonom al puterii locale*” din 15 octombrie 1985 (document al Consiliului Europei), ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, „*autonomia locală este înțeleasă ca un principiu stabilit prin constituție sau prin legile statelor-părți, ce conferă colectivităților locale dreptul și capacitatea de a rezolva și de a gestiona, în cadrul legii, sub propria lor răspundere și în interesul populației acestora, o parte importantă din treburile publice*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, precum și ale Legii nr. 206/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/1999 privind reorganizarea activității de protecție a plantelor și carantină fitosanitară, excepție ridicată de Consiliul Județean Neamț în Dosarul nr. 1.653/RC/2001 al Tribunalului Neamț.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că dispozițiile art. 119 și ale art. 120 alin. (2) din Constituție „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu” (de exemplu, Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001). Curtea constată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/1999 s-a realizat o descentralizare a serviciilor publice de specialitate în domeniul protecției plantelor și carantinei fitosanitare, servicii care au trecut din sistemul autorităților administrației publice centrale la consiliile județene.

Cu privire la finanțarea activității respective actele normative criticate cuprind unele dispoziții ce denotă preocuparea pentru asigurarea condițiilor materiale de funcționare a serviciilor trecute la consiliile județene și la Consiliul General al Municipiului București, inclusiv trecerea patrimoniului, posibilitatea de a se stabili tarife pentru serviciile prestate etc. În ceea ce privește volumul surselor de finanțare, care în realitate este motivul criticii de constituționalitate, Curtea constată că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci de legiferare.

În legătură cu incidența în cauză a dispozițiilor art. 121 din Constituție privind consiliul județean, invocată de autorul excepției, Curtea constată că textul respectiv conferă acestuia „*coordonarea activității consiliilor comunale și orășenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean*” și prevede că „*funcționează în condițiile legii*”, ceea ce nu este incompatibil cu obligația de a organiza un serviciu public de interes județean, stabilită printr-un act normativ cu putere de lege. Acest serviciu interesează în mod evident și consiliile comunale și orășenești, întrucât asigură protecția plantelor și carantina fitosanitară în întregul județ, respectiv în municipiului București.

În legătură cu susținerea că între dispozițiile criticate pentru neconstituționalitate și cele ale Legii administrației publice locale ar exista necorelări în ceea ce privește domeniile în care consiliile județene își exercită competența, Curtea reține că eventuala lipsă de coordonare legislativă nu intră sub incidența contenciosului constituțional.

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind cooperarea antarctică, semnat la Montevideo la 16 noiembrie 1998**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind cooperarea antarctică, semnat la Montevideo la 16 noiembrie 1998.

Art. 2. — Cheltuielile pentru punerea în aplicare a prevederilor acordului menționat la art. 1 se suportă în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru delegat la Ministerul Educației
și Cercetării — pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca
Ministru afacerilor externe,
Mircea Geoană
p. Ministru finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 17 ianuarie 2002.
Nr. 28.

A C O R D**între Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului privind cooperarea antarctică**

Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, denumite în continuare *părți*, având în vedere Acordul de cooperare culturală încheiat între ambele țări la 28 august 1969, considerând că art. II și III din Tratatul Antarctic, Protocolul la Tratatul Antarctic referitor la protecția mediului înconjurător și recomandările reuniunilor consultative ale Tratatului Antarctic acordă o mare prioritate cooperării internaționale în realizarea activităților științifice antarctice,

recunoscând importanța crescândă a Antarcticii pentru cercetarea științifică, în special pentru mediul înconjurător global, și conștiente de necesitatea ca activitățile științifice să aibă un impact minim asupra mediului înconjurător antarctic și asupra ecosistemelor dependente și asociate, și

luând în considerare hotărârea părților la Tratatul Antarctic de a desemna perioada 1991—2000 drept Deceniul cooperării științifice internaționale antarctice,
convin următoarele:

ARTICOLUL I

Părțile sunt de acord să stabilească un mecanism de consultări permanente cu privire la problemele de interes comun din domeniile politic, juridic, științific, mediul înconjurător și altele, în cadrul Sistemului Tratatului Antarctic.

În acest scop părțile vor face eforturi pentru a realiza un schimb de informații în legătură cu pozițiile lor respective în diferite foruri internaționale cu competențe în aceste domenii, respectându-și interesele individuale și punând în practică litera și spiritul Tratatului Antarctic.

ARTICOLUL II

Părțile vor depune toate eforturile pentru a întreprinde acțiuni comune în scopul unei mai bune utilizări a posibilităților de cooperare stabilite în Tratatul Antarctic și al optimizării resurselor umane și materiale corespunzătoare,

răspunzând astfel necesității de a evita dublarea eforturilor menite să perfecționeze studiile interdisciplinare care ar putea să se desfășoare între respectivele lor comunități științifice antarctice.

ARTICOLUL III

În acest scop părțile vor stabili cele mai adecvate mecanisme de coordonare și schimburi de informații pe care le consideră necesare între instituțiile antarctice ale fiecărei părți, în vederea cooperării în activitățile ce se vor desfășura în următoarele domenii:

a) dezvoltarea cercetării științifice și tehnologice prin proiecte comune, în scopul adâncirii cunoștințelor obținute, în principal în domeniul protecției mediului înconjurător antarctic și a ecosistemelor sale dependente și asociate; de asemenea, facilitarea creării unor grupuri comune de experți,

pentru a evalua posibilul impact al respectivelor activități în acest domeniu asupra mediului înconjurător antarctic, concomitent cu promovarea schimburilor de personal științific și logistic pentru a colabora în proiecte de interes comun;

b) schimbul de informații și desfășurarea de proiecte și experiențe comune în respectivele stațiuni ale fiecărei țări, în scopul oferirii de sprijin logistic modern și eficient activităților științifice, ținând seama de fragilitatea mediului înconjurător antarctic și de impactul prezenței umane în zona Tratatului Antarctic;

c) facilitarea pregătirii de resurse umane, prin aplicarea de cunoștințe științifice și tehnologice moderne, pentru a se putea conta pe un grup de cercetători, manageri și tehnicieni specializați în principal în mediul înconjurător antarctic. În acest sens se va dezvolta schimbul de experți, de personal științific, logistic și tehnologic, în vederea participării la programe de pregătiri realizate în instalațiile fizice ale oricăreia dintre părți. Pregătirea de resurse umane va putea include programe și activități academice care să se desfășoare în instituții sau organisme de formare ale fiecăreia dintre părți;

d) părțile vor putea, în conformitate cu capacitățile lor, să își acorde reciproc transport și cazare pentru personal și îmbarcarea la bordul propriilor ambarcațiuni, în avioane și stațiuni sau refugii, pe parcursul campaniilor antarctice, în conformitate cu prevederile art. V; și

e) schimb de experiență referitor la dezvoltarea tehnologică a așezărilor umane și la activități turistice în regiunile polare.

ARTICOLUL IV

Pentru scopurile menționate anterior părțile numesc Centrul Român de Cercetări Polare și Fundația Antarctică Română, denumite în continuare *CRCP* și *FAR*, și, respectiv, Institutul Antarctic Uruguayan, denumit în continuare *IAU*, drept instituții destinate să aducă la îndeplinire aceste obiective, în vederea coordonării activităților științifice și logistice cu entitățile naționale.

ARTICOLUL V

1. Părțile convin ca *CRCP*, *FAR* și *IAU* să depună toate eforturile pentru:

a) dezvoltarea și coordonarea în comun de proiecte de cercetare științifică, medicală și tehnologică conform prezentului acord;

b) stabilirea unui sistem de schimb de informații de ordin științific, tehnologic și de sprijin logistic;

c) schimb de informații care pot fi utile în planificarea și desfășurarea de activități în regiunea Tratatului Antarctic, cu scopul, între altele, de a proteja mediul înconjurător antarctic și ecosistemele sale dependente și asociate;

d) schimb de date științifice obținute în proiecte similare, pentru elaborarea de cercetări comune, în conformitate cu principiile stabilite în prealabil în fiecare proiect de cercetare;

e) participarea prin proiecte științifice comune la expedițiile lor antarctice;

f) pregătirea de specialiști și tehnicieni în domeniul antarctic, facilitând schimbul de asemenea resurse umane, în vederea unei eficiente și efective folosiri a instalațiilor și echipamentelor științifice ale fiecăreia dintre cele două părți;

g) promovarea unor aspecte științifice antarctice care ar putea să fie de interes pentru ambele părți, în special în domenii ca: fizica atmosferică și meteorologică, oceanografia, cosmologia, științele pământului, biologia și medicina, biochimia, biotehnologia, ecologia marină, impactul ambiental și cercetările tehnologice; și

h) schimbul de specialiști în materie logistică, pentru a cunoaște aplicarea și dezvoltarea acestei tehnici de sprijin în Antarctica.

2. Cheltuielile de deplasare generate de îndeplinirea activităților menționate mai sus vor fi suportate de partea care trimite personal științific, tehnic și logistic, iar cheltuielile de ședere vor fi suportate de partea primitoare.

ARTICOLUL VI

În spiritul Deceniului cooperării științifice internaționale în Antarctica și luând în considerare programele de cooperare antarctică pe care le au România și Republica Orientală a Uruguayului cu alte țări, *CRCP*, *FAR* și *IAU* vor studia de comun acord posibilitatea de a extinde cooperarea bilaterală la noi proiecte multilaterale și, în măsura posibilităților lor financiare, vor include acele aspecte de finanțare și transport pentru oameni de știință și personal logistic, necesare pentru îndeplinirea acestor obiective.

ARTICOLUL VII

CRCP, *FAR* și *IAU* vor elabora, cu cel puțin un an înainte, un program de activitate comună care să includă obiectivele menționate la art. III și V.

ARTICOLUL VIII

Orice divergență care s-ar ivi în legătură cu interpretarea sau aplicarea prezentului acord, care nu ar putea fi soluționată de entitățile desemnate de părți în art. IV, va trebui notificată pe cale diplomatică, în scopul realizării consultărilor necesare în vederea găsirii unei soluții.

ARTICOLUL IX

Prezentul acord va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc, pe cale diplomatică, îndeplinirea procedurilor legale interne în acest scop.

ARTICOLUL X

Prezentul acord va rămâne în vigoare pentru o perioadă nedeterminată. Totuși acesta va putea fi denunțat de oricare dintre părți, printr-o notificare scrisă, trimisă celeilalte părți pe cale diplomatică. Denunțarea va produce efecte după 6 luni de la data notificării și nu va afecta acțiunile inițiate pe durata valabilității acordului.

Drept care subsemnații, reprezentanți autorizați în mod corespunzător de respectivele lor Guverne, au semnat prezentul acord.

Semnat la Montevideo la 16 noiembrie 1998, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și spaniolă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Andrei Pleșu

Pentru Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului,
Roberto Rodriguez Pioli

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR
ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI
Nr. 555/27 decembrie 2001

MINISTERUL INDUSTRIEI
ȘI RESURSELOR
Nr. 409/6 decembrie 2001

ORDIN privind aprobarea listei cuprinzând standardele române din domeniul compatibilității electromagnetice

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației și ministrul industriei și resurselor, în conformitate cu art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 20/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și al Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 235/2001, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista cuprinzând standardele române din domeniul compatibilității electromagnetice.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând standardele române din domeniul compatibilității electromagnetice

SR EN 50081-2:1998
Compatibilitate electromagnetă. Standard generic de emisie. Partea 2: Mediu industrial

SR EN 50081-1:1998

Compatibilitate electromagnetă. Standard generic de emisie. Partea 1: Mediu rezidențial, comercial și ușor industrializat
SR EN 50082-1:1999

Compatibilitate electromagnetă. Standard generic de imunitate. Partea 1: Mediu rezidențial, comercial și ușor industrializat
SR EN 50083-2+A1:2000

Sisteme de distribuție prin cablu pentru semnale de televiziune, sunet și multimedia interactiv. Partea 2: Compatibilitatea electromagnetă a echipamentelor

SR EN 50091-2:2001

Sisteme de alimentare fără pauză. Partea 2: Cerințe de compatibilitate electromagnetă

SR EN 50130-4:2001

Sisteme de alarmă. Partea 4: Compatibilitate electromagnetă. Standard familie de produse. Prescripții referitoare la imunitatea componentelor din sistemele de detecție incendiu, efracție și de alarmă socială

SR EN 50130-4:2001/A1:2001

Sisteme de alarmă. Partea 4: Compatibilitate electromagnetă. Standard familie de produse. Prescripții referitoare la imunitatea componentelor din sistemele de detecție incendiu, efracție și de alarmă socială

SR EN 50148:2001

Taxatoare electronice

SR EN 50270:2001

Compatibilitate electromagnetă. Aparatură electrică pentru detectarea și măsurarea gazelor combustibile, toxice sau a oxigenului

SR EN 55011:2001

Echipamente de radiofrecvență industriale, științifice și medicale (ISM). Caracteristici de perturbații radioelectrice. Limite și metode de măsurare

SR EN 55011:2001/A1:2001

Echipamente de radiofrecvență industriale, științifice și medicale (ISM). Caracteristici de perturbații radioelectrice. Limite și metode de măsurare

SR EN 55013+A12+A13:2001

Limite și metode de măsurare a caracteristicilor de perturbații radioelectrice ale receptoarelor de radiodifuziune și echipamentelor asociate

SR EN 55020+A11:1999

Imunitatea electromagnetă a receptoarelor de radiodifuziune și a echipamentelor asociate

SR EN 55022:2000

Echipamente pentru tehnologia informației. Caracteristici ale perturbațiilor radioelectrice. Limite și metode de măsurare

SR EN 55024:2001

Echipamente pentru tehnologia informației. Caracteristici de imunitate. Limite și metode de măsurare

SR EN 60521:1999

Contoare pentru energie activă de curent alternativ de clasele 0,5, 1 și 2

SR EN 60669-2-3:2001

Întreruptoare pentru instalații electrice fixe pentru uz casnic și similar. Partea 2: Prescripții particulare. Secțiunea 3: Prescripții particulare pentru întreruptoare temporizate

SR EN 60730-2-5:2001

Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru sisteme de comandă automată ale aprinzătoarelor

SR EN 60730-2-6:2001/A1:2001

Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru dispozitive de comandă sensibile la presiune, inclusiv prescripții mecanice

SR EN 60730-2-6:2001

Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru dispozitive de comandă sensibile la presiune, inclusiv prescripții mecanice

- SR EN 60730-2-7:2001/A1:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru programatoare și întreruptoare temporizate
- SR EN 60730-2-7:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru programatoare și întreruptoare temporizate
- SR EN 60730-2-8:2001/A1:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-8: Prescripții particulare pentru electrovalve hidraulice, inclusiv prescripții mecanice
- SR EN 60730-2-8:2001/A2:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-8: Prescripții particulare pentru electrovalve hidraulice, inclusiv prescripții mecanice
- SR EN 60730-2-8:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-8: Prescripții particulare pentru electrovalve hidraulice, inclusiv prescripții mecanice
- SR EN 60730-2-9:2001/A1:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-9: Reguli incluzând metode de încercare particulare pentru dispozitive de comandă sensibile la temperatură
- SR EN 60730-2-9:2001/A2:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-9: Reguli particulare pentru dispozitive de comandă sensibile la temperatură
- SR EN 60730-2-9:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-9: Reguli particulare pentru dispozitive de comandă sensibile la temperatură
- SR EN 60730-2-11:2001/A1:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru reglatoare de energie
- SR EN 60730-2-11:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru reglatoare de energie
- SR EN 60730-2-13:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru dispozitive sensibile la umiditate
- SR EN 60730-2-14:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru dispozitive de acționare electrice
- SR EN 60730-2-18:2001
Dispozitive pentru comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare pentru dispozitive de comandă automată de detectare a debitului de apă și aer, inclusiv prescripțiile mecanice
- SR EN 60947-1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 60947-2:1997
Aparataj de joasă tensiune. Partea 2: Întreruptoare automate
- SR EN 60947-3+A1:1997
Aparataj de joasă tensiune. Partea 3: Întreruptoare, separatoare, întrerupătoare, separatoare și combinații cu fuzibile
- SR EN 60947-4-1:1994
Aparataj de joasă tensiune. Partea 4: Contactoare și demaroare de motoare. Secțiunea 1: Contactoare și demaroare electromecanice
- SR EN 60947-5-1:1994
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă.
- Secțiunea 1: Aparate electromecanice pentru circuite cu comandă
- SR EN 60947-6-1:1993
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6: Echipamente cu funcții multiple. Secțiunea 1: Echipamente de comutație de transfer automat
- SR EN 60947-6-2:1996
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6. Echipamente cu funcțiuni multiple. Secțiunea 2: Aparate (sau echipament) de comutație, de comandă, de protecție (ACP)
- SR EN 61000-3-2+A12:1997
Compatibilitate electromagnetă (CEM). Partea 3: Limite. Secțiunea 2: Limite pentru emisiile de curent armonic (curent absorbit de către aparat < 16 A pe fază)
- SR EN 61000-3-3:1998
Compatibilitate electromagnetă (CEM). Partea 3: Limite. Secțiunea 3: Limitarea fluctuațiilor de tensiune și a flickerului în rețelele de joasă tensiune pentru echipamente cu curent absorbit < 16A
- SR EN 61008-1:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual fără protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61008-1:2001/A14:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual fără protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61008-1:2001/A2:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual fără protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61009-1:2001/A1:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual cu protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61009-1:2001/A14:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual cu protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61009-1:2001
Întreruptoare automate de curent diferențial rezidual cu protecție încorporată la supracurenți pentru uz casnic și similar. Partea 1: Reguli generale
- SR EN 61036:2001
Contoare statice de energie activă pentru curent alternativ (Clasele 1 și 2)
- SR EN 61037:2001/A1:2001
Receptoare electrice de telecomandă centralizată pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61037:2001/A2:2001
Receptoare electrice de telecomandă centralizată pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61037:2001
Receptoare electrice de telecomandă centralizată pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61038:2001/A1:2001
Ceasornice de comutație pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61038:2001/A2:2001
Ceasornice de comutație pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61038:2001
Ceasornice de comutație pentru tarifarea și controlul sarcinii
- SR EN 61131-2+A11:1999
Automate programabile. Partea 2: Cerințe și încercări ale echipamentelor
- SR EN 61268:2001
Contoare statice de curent alternativ pentru energie reactivă (Clasele 1 și 2)
- SR ETS 300113:1998/A1:1999
Sisteme și echipamente radio (RES). Serviciul mobil terestru. Caracteristici tehnice și condiții de încercare pentru echipamentul radio cu un conector de antenă de interior sau exterior, destinat transmisiei de date nevocale și combinat vocale analogice/nevocale
- SR ETS 300135:1999/A1:1999
Sisteme și echipamente radio (RES). Echipament radio în banda de utilizare comună (Citizens Band) cu modulație unghiulară (Echipament radio CEPT PR). Caracteristicile tehnice și metode de măsură

SR ETS 300162:1999

Emitătoare și receptoare pentru radiotelefoane pentru serviciul mobil maritim ce operează în benzile VHF. Caracteristici tehnice și metode de măsură

SR EN 300279:1999/A1:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru echipamentul auxiliar și radio mobil terestru personal (PMR) (vorbire și/sau alte modalități)

SR ETS 300296:1999/A1:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Serviciul mobil terestru. Caracteristici tehnice și condiții de încercare pentru echipamentul radio utilizând antene integrate destinate în principal vorbirii analogice

SR ETS 300339:1999

Compatibilitate electromagnetică și probleme de spectru radio (ERM). Compatibilitate electromagnetică generală pentru echipamente radio

SR ETS 300341:1999/A1:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Serviciul mobil terestru. Caracteristici tehnice și condiții de încercare pentru echipamentul radio utilizând o antenă integrală emițând semnale pentru a iniția un răspuns specific în receptor

SR ETS 300384:1999/A1:1999

Sisteme de radiodifuziune. Frecvență foarte înaltă (VHF), modulație în frecvență, emițătoare pentru radiodifuziune sonoră

SR ETS 300385:1997

Sisteme și echipamente radio (RES): Standard de compatibilitate electromagnetică pentru legături digitale radio fixe și echipament auxiliar cu rate de biți în jurul lui 2 Mbit/s și peste

SR ETS 300446:1998

Sisteme și echipamente radio (RES): Standardul compatibilității electromagnetice (EMC) pentru a doua generație de aparate telefonice fără cordon (CT2) ce operează în banda de frecvență 864,1 MHz la 868,1 MHz, incluzând serviciile de acces public

SR ETS 300447:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru emițătoare de radiodifuziune VHF-FM

SR ETS 300673:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru echipamentul stațiilor terestre transportabile (TES) pentru terminale cu deschidere foarte mică (VSAT) în 4/6 GHz și 11/12/14 GHz și pentru colectarea știrilor prin sateliți (SNG) în 11/12/13/14 GHz

SR ETS 300680-1:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru echipamentul auxiliar și radio în banda de utilizare comună (Citizen Band-CB) (vorbire și/sau alte modalități). Partea 1: Modulație de fază

SR ETS 300680-2:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru echipamentul auxiliar și radio în banda de utilizare comună (Citizen Band-CB) (vorbire și/sau alte modalități). Partea 2: Banda laterală dublă (DSB) și/sau o singură bandă laterală (SSB)

SR ETS 300683:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru componente de domeniu limitat de aplicație (SRD) ce operează la frecvențe între 9 kHz și 25 GHz

SR ETS 300741:1999

Sisteme și echipamente radio (RES). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru paging de zonă largă

SR ETS 300826:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru sistemele de emisie de bandă largă 2,4 GHz și echipamentul rețelei radio de arie locală de performanță înaltă (HIPERLAN)

SR EN 300827:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Standardul de compatibilitate electromagnetică

(EMC) pentru echipamentul radio terestru (TETRA) și pentru echipamentul auxiliar

SR EN 300828:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru emițătoare și receptoare pentru radiotelefoane pentru serviciul mobil maritim ce operează în benzile VHF

SR EN 300829:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru spațiile de sol mobile, maritime (MMES) ce operează în benzile 1,5/1,6 GHz și furnizează comunicațiile de date cu debit mic binar (LBRDC) ale sistemului mondial pentru caz de sinistru și siguranța navigației pe mare (GMDSS)

SR EN 300831:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru spațiile de sol mobile (MES) utilizate în cadrul rețelelor de comunicații personale prin satelit (S-PCN) ce operează în benzile de frecvență 1,6/2,4 GHz și 2 GHz

SR EN 300832:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru spațiile de sol mobile (MES) ce furnizează comunicații de date cu debit mic binar (LBRDC) utilizând sateliți de orbite joase (LEO) ce operează în benzile de frecvențe sub 1 GHz

SR EN 301011:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru receptoare NAVTEX cu imprimare directă de bandă îngustă (NBPD) ce operează în serviciul mobil maritim

SR EN 301090:1999

Probleme de compatibilitate electromagnetică și spectru radio (ERM). Standardul de compatibilitate electromagnetică (EMC) pentru receptoare de veghe radiotelefonice maritimă ce operează pe 2.182 kHz măsurare

SR EN 50065-1:2001

Transmisia semnalelor prin rețelele electrice de joasă tensiune în domeniul benzilor de frecvențe de la 3 kHz până la 148,5 kHz. Partea 1: Cerințe generale, benzi de frecvențe și perturbații electromagnetice

SR EN 50065-1:2001/A1:2001

Transmisia semnalelor prin rețelele electrice de joasă tensiune în domeniul benzilor de frecvențe de la 3 kHz până la 148,5 kHz. Partea 1: Cerințe generale, benzi de frecvențe și perturbații electromagnetice

SR EN 50065-1:2001/A2:2001

Transmisia semnalelor prin rețelele electrice de joasă tensiune în domeniul benzilor de frecvențe de la 3 kHz până la 148,5 kHz. Partea 1: Cerințe generale, benzi de frecvențe și perturbații electromagnetice

SR EN 50065-1:2001/A3:2001

Transmisia semnalelor prin rețelele electrice de joasă tensiune în domeniul benzilor de frecvențe de la 3 kHz până la 148,5 kHz. Partea 1: Cerințe generale, benzi de frecvențe și perturbații electromagnetice

SR EN 50090-2-2:2001

Sisteme electronice pentru locuințe și imobile (HBES). Partea 2-2: Descriere generală. Prescripții tehnice fundamentale

SR EN 50199:2001

Compatibilitate electromagnetică (EMC). Standard de produs pentru echipamente de sudare cu arc electric

SR EN 55013:1990/A14:2001

Limite și metode de măsurare a caracteristicilor de perturbații radioelectrice ale receptoarelor de radiodifuziune și echipamentelor asociate

SR EN 55020:1994/A12:2001

Imunitatea electromagnetică a receptoarelor de radiodifuziune și a echipamentelor asociate

SR EN 55020:1994/A13:2001

Imunitatea electromagnetică a receptoarelor de radiodifuziune și a echipamentelor asociate

- SR EN 55020:1994/A14:2001
Imunitatea electromagnetică a receptoarelor de radiodifuziune și a echipamentelor asociate
- SR EN 60669-2-2:2001
Înteruptoare pentru instalații electrice fixe pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2: Prescripții particulare. Secțiunea 2: Înteruptoare cu comandă electromagnetică de la distanță (telerruptoare)
- SR EN 60730-1:2001
Dispozitive de comandă automată ale aparatelor pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 1: Prescripții generale
- SR EN 60870-2-1:2001
Echipamente și sisteme de teleconducere. Partea 2: Condiții de funcționare. Secțiunea 1: Alimentare și compatibilitate electromagnetică
- SR EN 60947-3:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 3: Înteruptoare, separatoare, întreruptoare-separatoare și combinații cu fuzibile
- SR EN 60947-4-2:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 4-2: Contactoare și demaratoare de motoare. Controlere și demaratoare cu semiconductoare pentru motoare de curent alternativ
- SR EN 60947-4-3:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 4-3: Contactoare și demaratoare de motoare. Controlere și contactoare cu semiconductoare pentru alte sarcini decât motoare, în curent alternativ
- SR EN 60947-5-1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Secțiunea 1: Aparate electromecanice pentru circuite de comandă
- SR EN 60947-5-1:2001/A12:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Secțiunea 1: Aparate electromecanice pentru circuite de comandă
- SR EN 60947-5-1:2001/A1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Secțiunea 1: Aparate electromecanice pentru circuite de comandă
- SR EN 60947-5-3:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5-3: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Prescripții pentru dispozitive de detectare de proximitate cu comportare definită în condiții de defect (PDF)
- SR EN 60947-5-6:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 5-3: Aparate și elemente de comutație pentru circuite de comandă. Interfață de curent continuu pentru senzori de proximitate și amplificatoare de comutare (NAMUR)
- SR EN 60947-6-1:1993/A1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6: Echipamente cu funcții multiple. Secțiunea 1: Echipamente de comutație de transfer automat
- SR EN 60947-6-1:1993/A2:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6: Echipamente cu funcții multiple. Secțiunea 1: Echipamente de comutație de transfer automat
- SR EN 61326:2001
Mijloace electrice de măsurare, comandă și de laborator. Cerințe referitoare la EMC
- SR EN 61326:2001/A1:2001
Mijloace electrice de măsurare, comandă și de laborator. Cerințe referitoare la EMC
- SR EN 61543:2001
Dispozitive diferențiale reziduale (DDR) pentru uz casnic și scopuri similare. Compatibilitate electromagnetică
- SR EN 61812-1:2001
Relee cu timp specificat pentru aplicații industriale. Partea 1: Prescripții și încercări
- SR EN 61812-1:2001/A11:2001
Relee cu timp specificat pentru aplicații industriale. Partea 1: Prescripții și încercări
- SR EN ISO 14982:2001
Mașini agricole și forestiere. Compatibilitate electromagnetică. Metode de încercare și criteriile de acceptabilitate
- SR EN 12015:2001
Compatibilitate electromagnetică. Standard gama de produse pentru ascensoare, scări și trotuare rulante. Emisie
- SR EN 12016:2001
Compatibilitate electromagnetică. Standard gama de produse pentru ascensoare, scări și trotuare rulante. Imunitate
- SR EN 61547:2001
Echipamente pentru iluminat de uz general. Cerințe privind imunitatea CEM
- SR EN 60947-6-2:2001/A2:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6: Echipamente cu funcții multiple. Secțiunea 2: Aparate (sau echipament) de comutație, de comandă, de protecție (ACP)
- SR EN 60947-6-2:2001/A1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 6: Echipamente cu funcții multiple. Secțiunea 2: Aparate (sau echipament) de comutație, de comandă, de protecție (ACP)
- SR EN 60947-2:2001/A1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 2: Înteruptoare automate
- SR EN 60687:2001
Contoare statice pentru energie activă de curent alternativ (clasele 0,2 S și 0,5 S)
- SR EN 55014-1:2001
Compatibilitate electromagnetică. Cerințe pentru aparate electrocasnice, scule electrice și aparate similare. Partea 1: Emisie
- SR EN 55014-2:2001
Compatibilitate electromagnetică. Cerințe pentru aparate electrocasnice, scule electrice și aparate similare. Partea 2: Imunitate. Standard de familie de produse
- SR 55015:2001
Limite și metode de măsurare a perturbațiilor radioelectrice produse de echipamentele electrice de iluminat și echipamentele similare
- SR EN 55103-1:2001
Compatibilitate electromagnetică. Standard de familie de produse pentru aparate de uz profesional audio, video, audiovizuale și de comandă a luminilor pentru spectacole. Partea 1: Emisie
- SR EN 55103-2:2001
Compatibilitate electromagnetică. Standard de familie de produse pentru aparate de uz profesional audio, video, audiovizuale și de comandă a luminilor pentru spectacole. Partea 2: Imunitate
- SR EN 60947-2:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 2: Înteruptoare automate
- SR EN 60439-1:2001
Ansambluri de aparataj de joasă tensiune. Partea 1: Ansamblu prefabricat de aparataj de joasă tensiune și ansamblu derivat dintr-un ansamblu prefabricat de aparataj de joasă tensiune
- SR EN 60945:2001
Echipamente și sisteme de navigație și radiocomunicații maritime. Reguli generale. Metode de încercare și rezultate impuse
- SR EN 60947-4-1:2001
Aparataj de joasă tensiune. Partea 4-1: Contactoare și demaratoare de motoare. Contactoare și demaratoare electromecanice
- SR EN 61000-3-2:2001
Compatibilitate electromagnetică (CEM). Partea 3-2: Limite. Limite pentru emisiile de curent armonic (curent absorbit de aparat ≤ 16 A pe fază)
- SR EN 61000-6-2:2001
Compatibilitate electromagnetică (CEM). Partea 6-2: Standarde generice. Imunitate pentru mediile industriale
- SR EN 61800-3:2001
Acționări electrice de putere cu viteză variabilă. Partea 3: Standard de produs referitor la CEM specifice, incluzând metode de încercare

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN
privind concursul public de oferte nr. 28/2002 pentru concesionarea
unor activități miniere de explorare

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
 având în vedere:

- solicitările persoanelor juridice pentru concesionarea unor activități miniere de explorare, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale;
 - prevederile art. 9 și 40 din Legea minelor nr. 61/1998;
 - prevederile art. 6—17 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998,
- în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în municipiul București, str. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1, tel. +(40)1-3132204, fax +(40)1-2107440, oferă în vederea concesionării activităților miniere de explorare, în condițiile Legii minelor nr. 61/1998, ale Hotărârii Guvernului nr. 639/1998 și ale Hotărârii Guvernului nr. 14/1999, perimetrele de explorare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Durata concesionării activităților miniere de explorare din perimetrele de explorare stabilite conform art. 1 este de maximum 5 ani, cu drept de prelungire pentru cel mult 3 ani, cu reducerea corespunzătoare a mărimii perimetrului, și drept de preempțiune la obținerea licenței de exploatare.

Art. 3. — În scopul întocmirii ofertelor Agenția Națională pentru Resurse Minerale asigură accesul la datele specifice în baza unui acord de confidențialitate pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice, cu plata tarifelor pentru consultare, în condițiile legii.

Art. 4. — Ofertele pentru concesionarea activităților miniere de explorare se depun la Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 60 de zile calendaristice de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Condițiile de participare, conținutul ofertelor și modul de evaluare a acestora sunt reglementate prin Procedura de selectare a ofertelor — runda 28/2002-explorare, care se oferă gratuit, la cerere, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 6. — Ofertanții rămân angajați prin termenii ofertelor lor pentru toată durata de valabilitate a licenței solicitate.

Art. 7. — Deschiderea ofertelor va avea loc în ședință publică, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Data și ora ședinței publice de deschidere a plicurilor se anunță la depunerea ofertelor. Nerespectarea conținutului plicurilor, stabilit prin Procedura de selectare a ofertelor — runda 28/2002-explorare și a coordonatelor perimetrului oferit determină descalificarea ofertantului.

Art. 8. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale va analiza ofertele în maximum 30 de zile și va comunica rezultatul evaluării tuturor ofertanților.

Art. 9. — În termen de 10 zile calendaristice de la primirea comunicării de respingere a ofertelor, la solicitarea în scris a ofertanților respinși Agenția Națională pentru Resurse Minerale va transmite o copie de pe procesul-verbal de evaluare a ofertelor.

În termen de 5 zile calendaristice de la primirea copie de pe procesul-verbal de evaluare a ofertelor ofertanții pot depune la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale contestații cu privire la modul în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează concesionarea prin concurs de oferte publice.

În termen de 10 zile calendaristice de la primirea contestației Agenția Națională pentru Resurse Minerale este obligată să soluționeze contestația și să comunice răspunsul său contestatarului.

Art. 10. — Negocierea licențelor de explorare cu câștigătorii concursului începe după finalizarea contestațiilor și durează 30 de zile.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 19 ianuarie 2002.
 Nr. 12.

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând perimetrele de explorare — runda 28/2002

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Localizarea perimetrului (județul)	Suprafața (km ²)	Coordonate Stereo X	Y	Resursa minerală
1.	București—Șesuri	Hunedoara	10,00	516000 516000 512000 512000 514000 514000	337000 340000 340000 338000 338000 337000	Andezit
2.	Dealul Floreni	Suceava	10,125	655000 655000 652000 650500	514000 515000 517500 513500	Apă minerală

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Localizarea perimetrului (județul)	Suprafața (km ²)	Coordonate Stereo '70 X	Y	Resursa minerală
3.	Valea Bârza	Mehedinți	11,00	373000	294000	Apă minerală
				373000	297000	
				372000	297000	
				372000	298000	
				370000	298000	
4.	Petrești—Buru	Cluj	10,508	370000	294000	Calcar
				559100	393300	
				558719	394292	
				560215	395541	
				559856	396122	
5.	Dealul Priboilor	Caraș-Severin	10,50	564700	400817	Diorit
				564700	398962	
				441500	300000	
				441500	303500	
				438500	303500	
6.	Gura Ocniței—Adâncă	Dâmbovița	10,075	438500	300000	Argilă comună
				384000	545850	
				384000	549100	
				380900	549100	
				380900	545850	
7.	Stâna	Sălaj	10,08	632800	356100	Gips
				632800	358900	
				629200	358900	
				629200	356100	
				618000	267500	
8.	Cihei—Sânmartin	Bihor	10,00	618000	267500	Apă termominerală
				618000	271500	
				614000	269000	
				614000	268000	
				614000	268000	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
